

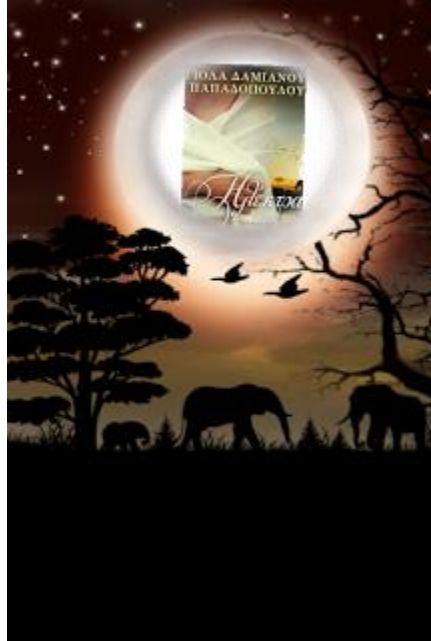
ΔΕΥΤΕΡΑ, 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017

Συνέντευξη με την αγαπημένης μας Γιόλα Δαμιανού Παπαδοπούλου στο blog μας " The book time "

Καλωσορίζουμε την Γιόλα Δαμιανού Παπαδοπούλου στο The book time

Η ΓΙΟΛΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ γεννήθηκε στη Λευκωσία. Έζησε πολλά χρόνια στο Κονγκό και στη Νιγηρία. Σπούδασε δημοσιογραφία και συνεργάστηκε με ραδιοφωνικούς σταθμούς, περιοδικά και εφημερίδες της Κύπρου σε χρονογράφημα, πολιτιστικά και έρευνα. Έχει γράψει μυθιστορήματα για ενηλίκους και παιδιά, ενώ για το έργο της έχει αποσπάσει κρατικά βραβεία και πολλές διακρίσεις σε Κύπρο, Ελλάδα και Ευρώπη, και έχει πουλήσει συνολικά περισσότερα από 80.000 αντίτυπα. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗ, ΑΝ ΗΞΕΡΑ ΑΛΛΙΩΣ ΝΑ Σ' ΑΓΑΠΩ, ΗΛΕΚΤΡΑ. ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Τ.Β.Τ. «*Ηλέκτρα το δάκρυ της Αφρικής*». Πρόκειται για ένα βιβλίο που σε καθηλώνει από τις πρώτες κιόλας σελίδες. Τι σας οδήγησε στην συγγραφή του;

Γ.Δ.Π. Άρχισα να γράφω αυτό το βιβλίο από μια νοσταλγική διάθεση να περιπλανηθώ στα χρόνια που έζησα στην Αφρική για τριάντα χρόνια. Στις όμορφες αλλά και στις άσχημες στιγμές σε μια χώρα δύσκολη αλλά και σαγηνευτική συνάμα. Όμως όσο έγραφα τα απανωτά κτυπήματα της εξτρεμιστικής Οργάνωσης Μπόκο Χαράμ που παρακολουθούσα στα δελτία ειδήσεων κάθε βράδυ δεν με άφησαν αδιάφορη. Χαλούσαν τις όμορφες εικόνες που κράτησα από την Αφρική στα πιο τρυφερά μου χρόνια. Έτσι αποφάσισα να τα εντάξω στο καινούργιο μου πόνημα με το σκεπτικό πως θα ενδιέφερε τον αναγνώστη γιατί είναι κάτι που του είναι γνωστό και τον αφορά αφού είναι το ίδιο βάρβαρα κι απάνθρωπα όπως

οι ενέργειες της ISIS που συγκλονίζουν τον κόσμο ολόκληρο στις μέρες μας.

Τ.Β.Τ. Πώς θα περιγράφατε το βιβλίο σας;

Γ.Δ.Π. Επικάιο, σύγχρονο, κοινωνικό μυθιστόρημα που καταγράφει με ρεαλισμό τα γεγονότα που ταλανίζουν τη σύγχρονη εποχής μας.

Τ.Β.Τ. Πρόκειται για μια αληθινή ιστορία, πώς μάθατε γι' αυτήν;

Γ.Δ.Π. Το βιβλίο Ηλέκτρα εμπεριέχει προσωπικά βιώματα από τη ζωή μου στην Αφρική που έζησα περισσότερο από 30 χρόνια. Όσο για την ιστορία της Μπόκο Χαράμ είναι βασισμένη στο περιστατικό της απαγωγής και ομηρίας των 270 κοριτσιών από την Μπόκο Χαράμ όταν το 2014 τις άρπαξε από ένα σχολείο στη Β. Νιγηρία. Κάποιες απ' αυτές πουλήθηκαν σκλάβες και κάποιες κατάφεραν να το σκάσουν. Όμως ένα μεγάλο ποσοστό βρίσκεται ακόμα σε κατάσταση ομηρίας στο δάσος Σαμπίσα.

Τ.Β.Τ. Πόσο καιρό σας πήρε η συγγραφή του και η συγκέντρωση των στοιχείων.

Γ.Δ.Π. Η συγγραφή του βιβλίου μου πήρε εννέα μήνες. Η συγκέντρωση των στοιχείων δεν είχε ιδιαίτερες δυσκολίες γιατί σε ότι αφορά τη ζωή της Ηλέκτρας πάρθηκε μέσα από δικά μου βιώματα. Όσο για τις ενέργειες της Μπόκο Χαράμ τις ακούμε τόσο συχνά από

τα μέσα ενημέρωσης. Το γεγονός ότι ο κόσμος δεν είναι αρκετά ενήμερος και εξοικειωμένος με την Αφρική δεν βοήθησε να εστιάσει την προσοχή του στα τραγικά γεγονότα που εξελίχτηκαν γι' αυτό δεν του είναι γνωστά.

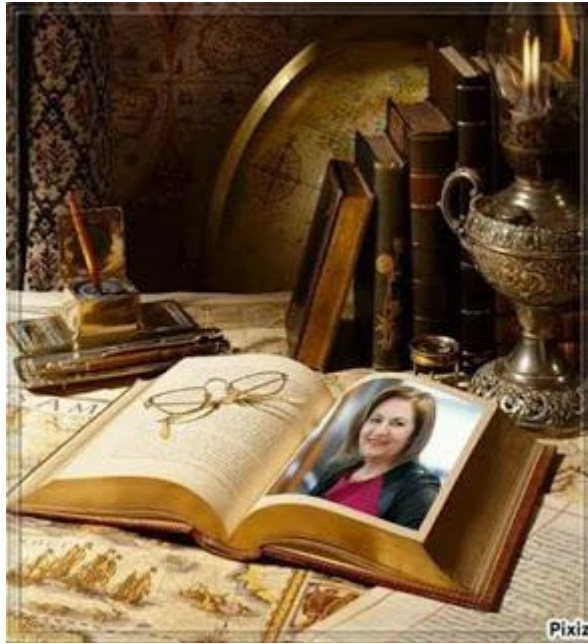

Τ.Β.Τ. Ξέρουμε πως έχετε ζήσει κι εσείς στην Αφρική. Τι θυμάστε από τα χρόνια που μένατε εκεί;

Γ.Δ.Π. Έζησα μέρος των παιδικών μου χρόνων στο Κονγκό (σημερινό Ζαΐρ) και 30 χρόνια στην Νιγηρία. Έζησα μια μεστή ζωή με πολλές χαρές, συγκινήσεις, φόβους, αγωνίες κι εκπλήξεις. Αυτό θα το δείτε και μέσα από το βιβλίο. Η Αφρική είναι μια πανέμορφη

χώρα με ιδιαιτερότητες που δεν την συναντάς πουθενά. Ακόμα και ο κόσμος της με τον διαφορετικό τρόπο σκέψης γιατί ακολουθεί παμπάλαια έθιμα των προγόνων του που τον

εμποδίζουν να προοδεύει έχει την γοητεία του. Αλλά πρέπει να αγαπήσεις πολύ έναν κόσμο για να μπορείς να τον καταλάβεις.

Τ.Β.Τ. Είναι δύσκολο να ζεις εκεί; Υπάρχει διαχωρισμός, ρατσισμός, ξενοφοβία, φανατισμός; Πώς είναι η ζωή για μια γυναίκα εκεί;

Γ.Δ.Π. Αν εννοείτε αν υπάρχει ρατσισμός εκ μέρους των λευκών προς τους μαύρους όχι. Αυτό συνέβαινε τον καιρό της αποικιοκρατίας. Λευκοί και μαύροι εργάζονται, συναναστρέφονται και ψυχαγωγούνται μαζί. Εξάλλου οι ντόπιοι είναι μέτοχοι στις

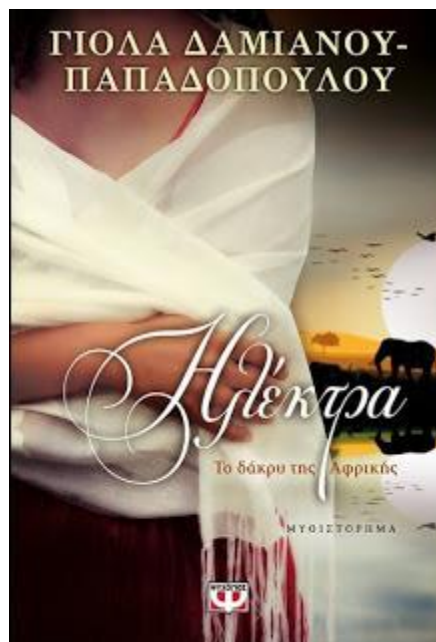
πολυεθνικές επιχειρήσεις. Όμως αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν κίνδυνοι από ένοπλες ληστείες, μαύροι μαγεία, τρομοκράτες και παντός είδους φανατικούς όπως σε όλες τις

κοινωνίες. Η εμφάνιση της τρομοκρατικής οργάνωσης Μπόκο Χαράμ που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια και ταλανίζει μαύρους και λευκούς κατέστησε την Νιγηρία μια πολύ επικίνδυνη χώρα. Η ζωή της λευκής γυναίκας στην Αφρική είναι πολύ μοναχική γιατί συνήθως δεν έχει άδεια εργασίας. Οπότε περνάει τον καιρό της με τα χόμπι της αν έχει, διάβασμα, σπορ και λίγους φίλους αν υπάρχουν λευκοί στην πόλη που ζει.

Τ.Β.Τ. Πώς αποφασίσατε να βάλετε τη συγγραφή στη ζωή σας;

Γ.Δ.Π. Η συγγραφή μπήκε πολύ νωρίς στη ζωή μου. Από το Γυμνάσιο συνεργαζόμουν με εφημερίδες και το ραδιόφωνο. Έγραφα ποίηση, διηγήματα και χρονογραφήματα. Το πρώτο μυθιστόρημα παράλο που το καλλιεργούσα στο μυαλό μου από τα δεκαπέντε μου το έγραψα λίγα χρόνια αργότερα.

Τ.Β.Τ. Το βιβλίο είναι πραγματικά από αυτά που δεν θέλεις να αφήσει κανείς από τα χέρια του και ταυτόχρονα σφίγγεται το στομάχι του από τις αλήθειες με τις οποίες

έρχεται αντιμέτωπος με τη σκληρή πραγματικότητα. Αν κάποιος μετακόμιζε τώρα στην Αφρική πώς θα ήταν τα πράγματα;

Γ.Δ.Π. Οι αλήθειες πάντα πονούν και ο ρεαλισμός βάζει μπροστά μας γυμνή την πραγματικότητα της ζωής μας που συχνά δεν θέλουμε να ξέρουμε . Ίσως μερικοί και να 'νιωσαν πολύ σκληρή την αλήθεια αυτού του βιβλίου. Όμως αν συνεχώς καμουφλάρουμε

και ωραιοποιούμε την ζωή ανάλογα με τα γούστα μας τότε δεν θα ζούμε παρά σε μια ουτοπία. Αν πήγαινα τώρα στην Αφρική δεν θα πήγαινα στις περιοχές που δρα η οργάνωση των τσιχαντιστών Μπόκο Χαράμ.

Τ.Β.Τ. Μέσα από το βιβλίο σας αναφέρετε ότι το μίσος έχει φωλιάσει στις καρδιές αυτών των ανθρώπων και τους τυφλώνει. Τι νομίζετε πως φταίει σε αυτό;

Γ.Δ.Π. Ο φανατισμός είναι τυφλός και παράλογος. Με αυτό τον φανατισμό τρέφει τα μέλη της αυτή η οργάνωση που ξεκινά από μια αίρεση του Ισλάμ. Μοιάζει με τσουνάμι που απλώνεται και συνεχώς ξεφυτρώνουν νέα βλαστάρια έτοιμα να σκοτώσουν και να για να κατακτήσουν τον κόσμο για να επιβάλουν τον νόμο της σαρία. Ακόμα και αυτούς τους ορθόδοξους μουσουλμάνους. Το γιατί μόνο ένας πολιτικός αναλυτής μπορεί να μας το εξηγήσει.

Τ.Β.Τ. Έχετε έρθει ποτέ αντιμέτωπη με αυτούς τους τόσο αρνητικά φανατισμένους ανθρώπους;

Γ.Δ.Π. Έχω έρθει πολύ παλιά όταν ζούσα με τους γονείς μου στο Κονγκό. Έγινε εμφύλιος πόλεμος αλλά κάποιοι φανατικοί που καθοδηγούνταν από μια γριά μάγισσα στράφηκαν εναντίον των λευκών. Πολλοί δεν τα κατάφεραν να διαφύγουν και βρήκαν τραγικό θάνατο. Η οικογένεια μου τότε καταφύγαμε στην Ουγκάντα.

Τ.Β.Τ. Μιλήστε μας για την ηρωίδα σας την Ηλέκτρα την γνωρίζετε προσωπικά; Πώς είναι τώρα η ζωή της;

Γ.Δ.Π. Την ηρωίδα μου την γνωρίζω πολύ καλά αφού είναι πλασμένη μέσα από τη δική μου ζωή. Ξέρω πώς αισθάνεται, πώς αντιμετωπίζει την μοναξιά, τις ευαισθησίες και τις ανασφάλειές της. Η Ηλέκτρα είναι μια γυναίκα δοτική, καλλιεργημένη

με έντονες καλλιτεχνικές αναζητήσεις. Κι αυτό εξηγεί την τάση της να θέλει να ανακαλύψει τον κόσμο και τον τόπο που την φιλοξένησε για 30 χρόνια. Όταν αγαπά, αγαπά βαθιά όταν δίνει

απλώνει την καρδιά της. Το πέρασμα της από την Αφρική την έμαθε πως τίποτα δεν γίνεται τυχαία. Βρέθηκε σ' αυτή την χώρα από ένα νεανικό ενθουσιασμό και ρίζωσε ως τα βαθιά της

γεράματα. Δεν τσιγκουνεύτηκε να απλώσει την αγκαλιά της σ' όλα τα παιδιά που συνάντησε στο δρόμο της σε ορφανοτροφεία και σχολεία, δεν δίστασε να συμπαρασταθεί σε ανθρώπους που το είχαν ανάγκη και να πει λόγια παρηγοριάς. Όταν στη ζωή σου όσο προχωράς μαζεύεις αγαθά αυτά κρατούν την καρδιά σου γεμάτη μέχρι το τέλος του βίου σου.

Τ.Β.Τ. Είναι δύσκολο για μια γυναίκα να αντιμετωπίσει όλο αυτό, να βρει την ψυχική δύναμη, τις αντοχές, το κουράγιο και το τσαγανό... Η Ηλέκτρα πώς άντεξε όλα αυτά;

Γ.Δ.Π. Μια γυναίκα που ζει για τριάντα χρόνια στην Αφρική γίνεται δυνατή γιατί μαθαίνει να ζει με στερήσεις, κακουχίες, περιπέτειες και εγκληματίζεται σε όλες τις καταστάσεις που

αντιμετωπίζει. Ζυμώνεται με την ίδια στωικότητα και αντοχές που καθορίζουν τους ιθαγενείς. Το νεαρό κορίτσι το ευαίσθητο και ρομαντικό μέσα από τις δυσκολίες στα χρόνια που πέρασαν μεταμορφώθηκε σιγά σιγά σε ατσάλι. Με αυτά τα εφόδια η ηρωίδα Ηλέκτρα κατάφερε να αντεπεξέλθει στις μέρες της ομηρίας της. Πάλεψε να σώσει τις προστατευόμενες της σαν μάνα που μπαίνει στη φωτιά για να σώσει τα παιδιά της.

Εξάλλου το να παραμένουμε αδρανείς στη μέση της φωτιάς είναι πιο δύσκολο από το να επιτεθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ που διαβάσατε το βιβλίο μου και που θελήσατε να κάνουμε αυτή την κουβέντα!

Το The Book Time ευχαριστεί πολύ την αγαπημένη μας Γιώλα Δαμιανού Παπαδοπούλου για την τιμή που μας έκανε να μιλήσει στους αναγνώστες του blog μας!!!